

skatteydere med forskudt indkomstår, idet de som andre skatteydere måtte betale foreløbig skat fra begyndelsen af 1970.

Under et jævnt indkomstforløb har skatteydere med forskudt indkomstår således ikke haft nogen større kredit med skattebetalingen end andre skatteydere. Men hvis indkomsten er stigende år for år, opnår skatteyderen med forskudt indkomstår, at de højere indkomster kommer til at indvirke senere på beskatningen end hos andre skatteydere. Går indkomsten ned, varer det til gengæld længere, inden skatteyderen med forskudt indkomstår opnår en nedsættelse af beskatningen.

Hvis man ved et rentetillæg til skatten skulle søge at begrænse den fordel, som skatteydere med forskudt indkomstår måtte have, skulle tillægget egentlig kun gives til skatten af den indkomststigning, der som følge af forskydningen kommer senere til beskatning. En sådan regel ville næppe være mulig at praktisere, og man måtte formentlig holde sig til et fast rentetillæg til hele skatten, og sådan at rentetillæggets størrelse afpasses efter længden af den periode, som indkomståret er forskudt i forhold til kalenderåret. Tillægget ville altså blive ensartet for skatteydere, der havde haft en meget stor indkomststigning i løbet af få år, og skatteydere, der havde været mange år om at opnå en forholdsvis lav stigning i indkomsten. Rentetillægget måtte også svares i år, hvor skatteyderens indkomst er nedadgående, hvilket antagelig ville føles mindre rimeligt af de pågældende.

De renteregler, der arbejdes med i kildeskattesystemet, er netop gjort meget summariske for at lette administrationen. Det ville være meget vanskeligt at få særlige renteberegningsregler for skatteydere med forskudt indkomstår indpasset i systemet.

Alt i alt forekommer det herefter betænkeligt at foreslå gennemført en bestemmelse om særligt rentetillæg for skatteydere med forskudt indkomstår.

Spørgsmål 8:

I besvarelsen af spørgsmål 7 giver ministeren udtryk for den opfattelse, at skatteydere med forskudt indkomstår under et jævnt indkomstforløb ikke har større kredit med skattebetalingerne end andre skattey-

dere. Gælder denne betragtning også aktieselskaber?

Svar:

Ifølge selskabsskattelovens § 30 forfalder selskabsskatten til betaling den 1. november. Kan der ved en forhøjelse af skatteansættelsen ikke før denne dato gives meddelelse om forhøjelsen, forfalder det beløb, der skal efterbetales, den 1. i den måned, der følger efter meddelelsen.

Den selskabsskat, der således normalt forfalder til betaling f. eks. den 1. november 1972, er pålignet på grundlag af indkomsten i kalenderåret 1971 eller regnskabsår, der træder i stedet derfor. Det kan f. eks. være et regnskabsår, der løber 1. december 1970-30. november 1971, men også f. eks. 1. februar 1971-31. januar 1972, idet reglerne om fristen for indgivelse af selvangivelse for aktieselskaber også muliggør anvendelse af et regnskabsår, som begynder efter begyndelsen af det kalenderår, som regnskabsåret træder i stedet for, jfr. selskabsskattelovens § 27.

De betragtninger, som er anført i besvarelsen af spørgsmål 7, gør sig også gældende for aktieselskaber, således at aktieselskaber med forskudt indkomstår under et jævnt indkomstforløb ikke har større skattecredit end aktieselskaber eller personer med kalenderårsregnskab.

Spørgsmål 9:

Er der planer om at udarbejde standardregler med standardskemaer for regnskabsaflæggelsen over for skattemyndighederne?

Svar:

Statens ligningsdirektorat har om dette spørgsmål meddelt følgende:

„Ved finansministeriets bekendtgørelse nr. 503 af 18. november 1969 er der opstillet forskellige standardkrav til driftsregnskaber, der vedlægges selvangivelsen. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i kontrollovens § 3, stk. 2, jfr. finansministeriets lov-bekendtgørelse nr. 350 af 14. august 1967.

Det pålægges ikke de af bekendtgørelsen omfattede skatteydere at afgive de krævede oplysninger på bestemte skemaer eller regnskabsformularer, men afgivelsen af oplysningerne, der er udformet som mindstekrav